

opusdei.org

„Dievas nemėgsta prastai atlikto darbo“

Sunku šaukti kiekvienam į ausį tyliu darbu, gerai atliekant savo pilietines pareigas, kad vėliau būtų galima pareikalauti savo teisių ir sudėti jas Bažnyčios ir visuomenės labui. Sunku..., bet labai veiksminga. (Vaga, 300)

vasario 3 d.

Darbą pradėti geba visi, jį užbaigti – nedaugelis. Ir pastariesiems turime priklausyti mes, tie, kurie stengiamės

elgtis kaip Dievo vaikai.

Neužmirškite: tik darbai, pabaigti su meile, tik darbai atlikti iki galo, pelno Viešpaties pagyrimą, kaip Šventajame Rašte pasakyta: *Reikalo galas vertesnis už jo pradžių.*

Daugelis krikščionių nėra įsisąmoninę, kad siekdami gyvenimo vienovės, kurios Viešpats tikisi iš savo vaikų, turi labai kruopščiai atlikti savo pareigas, jas pašventinti, nepamiršti net menkiausių smulkmenų.

Mes negalime Viešpačiui aukoti to, kas pagal mūsų žmogiškąsias išgales nekruopščiai, netobulai, nepareigingai padaryta, nors tai būtų patys smulkiausi dalykai: Dievas nemėgsta prastai atlikto darbo.

Nesveikos atnašos neaukosite, – perspėja mus Šventasis Raštas, – *nes ji nebus tinkama jūsų labui.* Todėl kiekvieno mūsų triūsas, kuriam skiriame savo laiką ir jėgas, turi būti

priimtina atnaša Kūrėjui, operatio Dei – Dievo darbas ir darbas Dievui: trumpai tariant, nepriekaištingai, gerai padarytas darbas.

Taip daugybės pagyrimų Jėzui, kurie buvę pasakyti Jo gyvenimo liudytojų, yra vienas, aprėpiantis visus. Turiu galvoje šūksnį, kupiną nuostabos ir entuziazmo, džiaugsmingai kartojamą nustebusios minios, regėjusios Jo stebuklus: *bene omnia fecit*,– Jis visą gerai padarė: ir didžiuosius stebuklus, ir menkiausius kasdieniškus darbus, kurie niekam nekrinta į akis, Kristus atliko kaip *perfectus Deus, perfectus homo*, tobulas Dievas, tobulas žmogus. (Dievo bičiuliai, 55-56)